

gu 5-ciu dni wedle stanu w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Niezgłoszenie posiadanego zapasu cukru w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 3 celem dodatkowego opodatkowania podpada ukaraniu wedle przepisów obowiązujących w poszczególnych dzielnicach o wywozie cukru z magazynów cukrowni bez dopełnienia przepisanych formalności i opłacenia przypadającego podatku spożywczego.

§ 5. Wszelkie grzywny przewidziane w austriackiej ustawie z dnia 20 czerwca 1888 r. (austr. Dz. P. P. № 97) w cesarskim rozporządzeniu z dnia 17 lipca 1899 r. (austr. Dz. P. P. № 120 część IV), tudzież kary przewidziane za wykroczenia przeciwko przepisom o akcyzie od cukru zawarte w części V i VI tom V zbioru praw rosyjskich (zbioru ustaw o akcyzach), jakoteż w niemieckiej ustawie z dnia 27 maja 1896 r. (Dz. U. Rzeszy str. 117) zmienionej ustawą z dnia 6 stycznia 1903 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 1) w stałych kwotach podwyższa się 5.000-krotnie.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

212.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 marca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 32 poz. 209) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek, obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, jak 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 3 dni — w b. zaborze rosyj-

skim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowym — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r.

Odbiorcy posytek spirytusu względnie wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r., a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędowi w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość daną wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiszczyć dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dni 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flaszkę z wyrobami wódczanymi drugą opaskę (banderole), owijając szyjkę spiralnie. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z d. 26 marca 1923 r. obowiązane są fabryki wódek (likiernie i rozlewnie) nakładać na flaszki z wyrobami wódczanymi zamiast jednej — po dwie opaski (banderole).

Po wyczerpaniu dotychczasowego zapasu starych opasek wyda się nowy nakład banderoli, różniących się od dotychczasowych inną barwą.

Po wprowadzeniu tych nowych opasek nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanymi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłuższej kwoty w trzech równych ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*